



РЕПУБЛИКА СРБИЈА

ОСНОВНИ СУД У НИШУ

5 П 4331/17

Дана 25.01.2018. године

НИШ

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У НИШУ, судија Снежана Савић, у правној ствари тужиоца ЈКП „Обједињена наплата“ из Ниша, ул. Наде Томић бр. 7А, кога заступа Весна Костић, адвокат из Ниша, против туженог | | из Ниша, ул. | | 7, кога заступа адвокат Жаклина Митровић из Ниша, ради дуга, вредност спора 53.150,00 динара, након одржане усмене и јавне главне расправе, дана 25.01.2018. године донео је

Остаје на снази решење извршитеља Бисерке Тошовић из Ниша И.Ивк.-245/2017 од 10.03.2017. године, па се обавезује тужени | | из Ниша, да тужиоцу тужиоца ЈКП „Обједињена наплата“ из Ниша, по основу извршених комуналних услуга, исплати:

- износ од 1.976,00 динара, са законском затезном камато
21.06.2014. године па до коначне исплате,

- износ од 1.976,00 динара, са законском затезном каматом почев од
22.07.2014. године па до коначне исплате,

- износ од 1.976,00 динара, са законском затезном каматом почев од
21.08.2014. године па до коначне исплате,



-износ од 2.766,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.01.2017. године па до коначне исплате,

-износ од 2.766,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.02.2017. године па до коначне исплате,

-износ од 2.371,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.03.2017. године па до коначне исплате,

у року од 8 дана од пријема преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 47.278,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности па до коначне исплате, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Тужилац је као извршилац посла са Удружењем власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш, као наручиоцем посла, закључио Уговор о вршењу послова наплате дана 10.06.2014. године, којим се тужилац обавезао да врши послове испостављања рачуна и наплате истих за трошкове чију спецификацију сачињава и доставља наручилац посла извршиоцу посла. Потом, дана 27. јануара 2015. године тужилац је са наведеним Удружењем закључио нови Уговор о вршењу послова наплате, који је важио до јануара 2016. године. Наведеним уговорима је тужиоцу од стране Удружења дата активна легитимација за покретање извршних поступака ради наплате трошкова одржавања од власника локала у ТПЦ „Калча“, који своје обавезе по испостављеним рачунима нису измирили.

Тужилац је, као извршни поверилац, поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе по основу пружених комуналних услуга против туженог ради наплате износа од 53.150,00 динара, са законском затезном каматом, на основу кога је донето решење о извршењу И.Ивк. 245/2017 од 10.03.2017. године. Против наведеног решења о извршењу тужени је поднео приговор, у коме је истакао да предметне рачуне није примио, да не зна за који објект се исти односе и приговор застарелости потраживања. Поводом овог приговора Основни суд у Нишу је донео решење 3 ИПВ(ИВК)608/17 од 10.05.2017. године којим је ставио ван снаге наведено решење јавног извршитеља Бисерке Тошовић из Ниша И.Ивк.-245/2017 од 10.03.2017. године, у делу у којем је одређено извршење, па је предмет преведен у парницу, тако да се предлог за извршење сматра тужбом. Поднеском од 14.09.2017. године тужилац није уважио приговор застарелости потраживања, те је



тражио доношење пресуде као у изреци. Доказе за своје наводе је предлагао. Накнаду парничних трошкова је тражио и определио.

Сходно чл. 215. ЗПП лица која имају правни интерес да у парници која тече међу другим лицима, једна од странака успе, могу се придружити парници. Учешће у поступку на страни тужиоца узело је Удружење власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш у својству умешача поднеском и током поступка преко пуномоћника те је навело да су односи између тужиоца и умешача регулисани Уговором о вршењу послова наплате везано за испостављање рачуна и наплату својих трошкова, чија спецификација је достављена током поступка.

Тужени је током поступка оспорио тужбене наводе и тужбени захтев наводећи да већ десет година није крочио у предметни локал, да није добијао рачуне за одржавање и истакао је приговор застарелости потраживања. Доказе није предлагао. Трошкове је тражио.

Ради правилног и потпуног одлучивања у овој правној ствари, суд је спровео доказни поступак извођењем понуђених доказа, па је оценом истих у смислу чл. 8. ЗПП нашао да је тужбени захтев тужиоца основан, из следећих разлога:

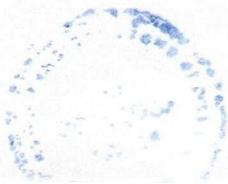
У овој правној ствари међу странкама је неспорно да је тужени корисник услуга које пружа тужилац.

Спорно је да ли је тужени у обавези да тужиоцу плати дуг по утуженом основу, односно, основаност тужбеног захтева. Споран је и истакнути приговор застарелости потраживања.

Одлучујући о основаности тужбеног захтева суд је у смислу одредбе чл. 229. ЗПП-а спровео доказни поступак, извео предложене доказе ради утврђивања чињеница битних за одлучивање у овој правној ствари, и то: прочитао је Уговор о вршењу послова наплате закључен дана 10.06.2014. године и од 27.01.2015. године, записник са оснивачке скупштине власника локала ТПЦ „Калча“, одржане у Нишу 09.04.2014. године, записник са 15. седнице управног одбора Удружења власника локала ТПЦ „Калча“, аналитичке картице за туженог од 01.01.2014. године до 31.12.2014. године, потом од 01.01.2015. до 31.12.2015. године и од 01.01.2016. године до 30.06.2016. године, прокњижен промет рачуна ЕПС-а, ЕУРО-лифта, НИФон security, Обједињене наплате, Конс д.о.о., Електропривреде Србије, преписе рачуна тужиоца за туженог и налаз и мишљење вештака економске струке.

Током поступка пуномоћник тужиоца доставио је суду налаз и мишљење вештака економске струке Александра Павловића, везано за дуговање туженог по основу извршених услуга у траженом периоду, а из кога произилази да је висина дуга иста са висином потраживања из решења извршитеља.

На основу увида у приложену писмену документацију уз поднесак тужиоца, суд је утврдио да су се власници више од половине локала у ТПЦ „Калча“ по броју



и површини, организовали у удружење власника локала које је регистровано код Агенције за привредне регистре за обављање делатности услуга одржавања објекта.

Из изведених доказа суд утврђује потраживање тужиоца према туженом за комуналне услуге и временске периоде ближе одређене изреком ове пресуде, у износу од 53.150,00 динара.

Одлучујући о истакнутом приговору застарелости, суд је утврдио да је исти неоснован из следећих разлога:

Члан 371. ЗОО прописује да потраживања застаревају за десет година ако законом није одређен неки другу рок застарелости. Члан 374. ст.1. ЗОО прописује да међусобна потраживања правних лица из Уговора о промету робе и услуга као и потраживања накнаде за издатке учињене у вези с тим уговором застаревају за три године, а у ставу 2. да застаревање тече одвојено за сваку испоруку робе, извршени рад или услуга. Члан 378.ст.1.тач.1. ЗОО прописује да застаревају за једну годину између осталог потраживање накнаде за испоручену електричну и топлотну енергију, плин, воду, за димничарске услуге и за одржавање чистоће, кад је испорука односно услуга извршена за потребе домаћинства.

У конкретном случају, тужени је физичко лице које је власник локала у ТПЦ „Калча“, па како локал свакако није у намени коришћења од стране домаћинства, то нема места примени чл. 378. ст.1. тач.1. ЗОО.

Обзиром да тужени као власник локала није пружио доказе да је тражено дуговање на име трошкова редовног управљања и одржавања заједничке ствари измирио за тражени период и у износу утврђеном решењем извршитеља, суд је исти оставио на снази и обавезао туженог на исплату појединачних месечних износа, са законском затезном каматом од када је пао у доцњу, у складу са чл. 460.ст.4. ЗПП, па је одлучио као у изреци.

Суд је посебно имао у виду наводе туженог да није више од 10 година ушао у свој локал и да није примао рачуне тужиоца, али су ти наводи без утицаја на доношење другачије одлуке о овој правној ствари.

Како је суд утврдио да се странке налазе у облигационо правном односу, тужиоца као овлашћеног правног лица за наплату комунално – стамбених и других услуга и накнада и туженог као корисника комуналних услуга и чињеницу да тужени није измирио предметне накнаде за спорни период, чиме је пао у доцњу, суд је применом чл. 262. ст.1., чл. 277.ст.1 у вези чл. 324. ст.1. и чл. 279.ст.3. ЗОО усвојио тужбени захтев и одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

Одлуку о трошковима суд је донео на основу чл. 150, 153.ст.1 и 154. ЗПП-а, па је обавезао туженог да тужиоцу плати нужне трошкове парничног поступка и то: за састав једног поднеска 6.000,00 динара, за заступање тужиоца од стране адвоката на два одржана рочишта по 7.500,00 динара, на име трошкова вештачења 10.000,00 динара, на име трошкова извршитеља износ од 8.226,00 динара и на име судске таксе за тужбу и одлуку по 4.026,00 динара, што све укупно износи 47.278,00



динара. Суд није признао трошкове за састав осталих поднесака, налазећи да се не ради о нужним трошковима, јер је тужилац имао могућност да се о њиховој садржини изјасни на расправи. Одлуку о трошковима суд је донео на основу захтева постављеног од стране тужиоца, у складу са важећом АТ, Законом о судским таксама и важећом ТТ.

Основни суд у Нишу, 25.01.2018. године, 5 П.бр.4331/17

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против ове пресуде може се изјавити
жалба у року од 8 дана, по пријему писаног
отправка исте. Жалба се подноси овом
суду за Виши суд у Нишу

Судија

Снежана Савић

ЗТО: управитељ суд. писарнице

